

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUND'S FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAR, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

◀ ◀ ◀ ◀ ◀ ◀ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶

35. AARG.

15. December 1919.

Nr. 21.

Dansk Kvindesamfund og Forslaget til den nye Ægteskabslov.

Nedenstaaende Andragende overrakte d. 27. November af D. K.s Formand, *Julie Arenholt*, og Medlem af D. K.s Fællesstyrelse *Elisa Ussing* til det i Anledning af „Forslag til Lov om Ægteskab“ nedsatte Folketingsudvalg.

Formanden for Udvalget, Overretssagfører *L. Jesen* takkede paa Udvalgets Vegne for Henvendelsen og lovede velvilligst at overveje de af D. K. fremsatte Ønsker.

Til det i Anledning af „Forslag til Lov om Ægteskab“ nedsatte Folketingsudvalg.

Dansk Kvindesamfund tillader sig herved i Ærbødighed at rette følgende Henvendelse til det ærede Udvalg:

I en lang Aarrække har Dansk Kvindesamfund arbejdet for en ændret Lovgivning paa Familierettens Omraade, hvorved den gifte Kvindes Retsstilling kunde blive forbedret, i Særdeleshed med Hensyn til Forældremyndigheden over Børnene og Formueforholdet mellem Ægtefællerne. Vi skal i saa Henseende navnlig henvise til det af Dansk Kvindesamfund i 1908 udarbejdede og til Justitsministeren overbragte Udkast til nye Lovregler om disse Forhold.

Vi har derfor med Glæde set nærværende Lovforslag blive forelagt i Rigsdagen, idet vi deri paa mangfoldige Punkter ser Opfyldelsen af Krav, som vi gennem Aarene har arbejdet for at faa gennemført, medens vi dog paa andre Punkter ikke kan give Forslaget vor Tilslutning, men maa ønske dets Regler ændrede. Vi tillader os at gøre følgende Bemærkninger i Tilknytning til nogle af Lovforslagets Paragraffer:

ad § 2. Vi føjer til denne Regel Kravet om, at der tillige i disse Tilfælde maa blive tillagt Barnet Arveret efter Faderen og Ret til Faderens Navn, d. v.

s. hvis Moderen ønsker, at Barnet skal bære hans Navn, samt at Kvinden skal have Ret til, hvis hun vil, at bære Mandens Navn, hvilket navnlig kan have den Betydning, at Samlivet mellem Moder og Barn lettes og derved ogsaa Barnet gavnes. Derimod kan vi ikke slutte os til den Tanke, der i den offentlige Diskussion er fremkommen om, at Kvinden i saadanne Tilfælde skulde „regnes for“ Ægtehustru. Hvis dette skal forstaas uden Begrænsning, vilde det føre til, at Kvinden skulde have Gifteret i Mandens Formue, Arveret efter ham, Pensionsret o. s. v.; selv med visse Begrænsninger, der dog altid vilde blive ret vilkaarlige, vilde det sikkert føre altfor vidt. Hensynet til selve Ægteskabsinstitutionen og dens Anseelse taler i høj Grad derimod; naar man tillægger Ægteskabet den Betydning, som hele Lovforslaget forudsætter, og omgærdet det med Regler og Rettigheder og Pligter, bør man ikke samtidig stille Forlovelser med efterfølgende Besvangrelse paa lige eller omtrent lige Fod med det. Desuden er Forlovelser i vore Dage som Helhed ikke længer saa faste og bindende Forhold, at der kan tillægges dem den samme Betydning som i tidligere Tid.

ad § 16. I Stedet for, som denne Regel gør, at udvide Reglen om Ventetid for Kvinden efter Ægteskabets Ophør ved Død til ogsaa at omfatte Ægteskabets Ophør ved Skilsmisser, vil vi foreslaa, at man slet ikke sætter nogen Ventetid for Kvinden saa lidt som for Manden, men at Parterne stilles frit med Hensyn til Ventetid efter Ægteskabets Ophør baade ved Dødsfald og Skilsmisse.

Hvis Reglen bibeholdes, ønsker vi tilføjet, at der kan gives Dispensation, hvilket vi mener er paakrævet, navnlig i de Tilfælde, hvor Kvinden efter Skilsmissen skal giftes med den, der er Fader til det Barn, hun venter.

ad §§ 40—41. Dansk Kvindesamfund har arbejdet